చావు నోటీసు!

కాశీభట్ల భానుమూర్తి

"ఏమిటి! అందరూ విచారంగా కూర్చున్నారు" అన్నాడు అప్పుడే ఆ గదిలోకి వచ్చిన చిరంజీవి.

"అసలు సమాచారం తెలిస్తే నువ్వూ విచార సముద్రంలోకి మునుగుతావు" అన్నాడు పురుషోత్తం చిరాగ్గా.

"ఈ చిరంజీవికి విచారమా! అపచారము. ఇంతకీ అసలు స మా చా ర ం ఏమిటి?" అని ప్రశ్నించాడు చిరంజీవి.

"ఇదిగో ఈ లెటర్ చదువు. అంతా నీకే అర్థం అవుతుంది" అని ఒక కాగితం తీసి చిరంజీవికి అందించాడు శంకర్రావ్.

ఆనందంగా కాగితం తీసుకొని, ఆతృతగా చదివి, ఆముదం తాగినవాడిలా ముహం పెట్టాడు చిరంజీవి.

"ఒరే జగదీష్!

మా కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేసిన మీ నలుగురిమీదా పగ తీర్చుకుంటా. మీ నలుగుర్నీ

చిత్రవధ చేసి చంపుతాను. మొదటి బోణీ నీచే. నిన్ను వారంరోజుల లోపుగా చంపుతాను. చేత నయితే, చేత వుంటే నీ ప్రాణాన్ని కాపాడుకో!

షట్లు,

హంతకులకు హంతకుడు"

అని వుంది.

"ఇప్పుడు ఎలా! వాడెవడో తెలియదు. ఎప్పుడు, యెలా, యెక్కడ చంపుతాడో తెలియదు. యేమిటి చేయటం?" అన్నాడు చిరంజీవి.

"పోనీ పోలీసు రిపోర్టు ఇస్తే" అన్నాడు శంకర్రావ్.

"ఇన్నాళ్ళు నీకు కాస్త బుర్ర వుందనుకొనేవాడిని. ఇప్పుడు అది నీకు లేదని నిరూపించుకొన్నావు. పోలీసు రిపోర్టు యేమని ఇస్తాం. మనం యే కుటుంబాన్ని సర్వ నాశనం చేశామో, వాళ్ళకి చెప్పాలి. అప్పుడు ముందు మనల్నే అరెస్టు చేస్తారు" అన్నాడు పురుషోత్తం.

"మన నలుగురి సంగతీ తెలిసివుండి, వాడిలా బెదిరించాడంటే, వాడేదో చాలా పెద్ద ప్లానులోనే వుండి వుంటాడు. అలాంటి వాడిని తేలిగ్గా అంచనా వేయ కూడదు. వాడు వారంరోజుల లోపుగా జగదీష్‌ని చంపు తానన్నాడు. అంటే జగదీష్ చనిపోతేగాని వాడు మిగిలిన ముగ్గురి జోలికీ రాడు. జగదీష్ ఇల్లు కదలకుండా వుండి, మిగిలిన ముగ్గురం జాగ్రత్తగా జగదీష్ యింటిమీద కన్నేసి వుంచితే, వాడు తేలిగ్గా పట్టుపడిపోతాడు" అన్నాడు శంకర్రావ్.

"బెంగుళూరునించి రాగానే మా ఆవిడ చెప్పింది, మీ దగ్గరనుంచి ఫోన్ వచ్చినట్టు. యేదన్నా పార్టీ

అరెంజి చేసారేమో అని యెలా వున్న వాడ్ని అలాగే పరిగెత్తుకువచ్చా. తీరా చూస్తే—చావు నోటీసు!" అని గొణుక్కున్నాడు చిరంజీవి.

"ఎవరికీ అనుమానం కలక్కుండా పని పూర్తయిందా?" అని ప్రశ్నించాడు పురుషోత్తం.

"నేనిప్పటికి బెంగుళూరు లక్షసార్లు వెళ్ళి లక్షణంగా మార్చుకొచ్చా. జగదీష్ యెంత అందంగా దొంగనోట్లు ప్రింట్ చేయగలడో, నేనంత కంటే నేర్పుగా మార్చుకొని రాగలను. మార్చుకొచ్చిన అసలు నోట్లు రేపు లెక్కలు చూసుకుందాం" అన్నాడు చిరంజీవి.

"సరే, దానికేమిటి, యెప్పుడూ వుండేదే. నా సంగతేం చేశారు" అన్నాడు జగదీష్ విచారంగా.

"నువ్వేం భయపడకు. మన వృత్తిలో మనకందరూ శత్రువులే. యెవడో ఒకడు అలా బెదిరిస్తూ వుంటాడు. అలాంటి వాళ్ళనందరినీ పట్టించుకుంటే మన వృత్తిలో మనం ముందుకు సాగలేం. నీకేం భయంలేదు. ఎవడో వెధవ యాభై పైసలు చేతి చమురు వదిలించుకొని ఆ లెటర్ పోస్టు చేశాడు. వాడ్ని పట్టించుకోకు. మేం ముగ్గురం నీకు అండగా వుంటాం" అని అభయం ఇచ్చాడు పురుషోత్తం.

పురుషోత్తం మాటలకి జగదీష్ కొంత తేరుకున్నాడు. అదే అదనుగా భావించి అలమారులోంచి మందు సీసాలు, పకోడీల పొట్లాలు తీసి టేబిల్ మీద పెట్టాడు చిరంజీవి.

ఇక ఆ నలుగురికీ ప్రపంచంతో సంబంధంలేదు. తింటూ తాగటంలో మునిగిపోయారు ఆ నలుగురూ.

2

"బాసు! ఈ డిటెక్టివ్ వృత్తిని నమ్ముకొనేకంటే, మగ్గురం ఒక కిళ్ళీ కొట్టు పెట్టుకోవటం ఉత్తమమని నా అభిప్రాయం" అన్నాడు ఓంకారం.

"నిజమే బాసు. అప్పుడే ఈ వృత్తి ప్రారంభించి రెండేళ్ళు అవుతున్నా, మనకొక పేరూ లేదు, డబ్బూ లేదు. నెలకొక కేసు రావటం కూడా గగనమైపోతోంది. ఆ మధ్య ఐదు నెలలు కేసులు లేక అజ్ఞాతవాసంలో రాముడిలా కష్టాలుపడ్డాం" అన్నాడు శ్రీకారం.

"అజ్ఞాతవాసం చేసింది రాముడు కాదు, లక్ష్మణుడు" అని సవరించాడు ఓంకారం.

"మీ బొంద. రాముడూ కాదు, లక్ష్మణుడూ కాదు" అన్నాడు పరిశోధనరావు విసుగ్గా.

"సీతా?" అని ప్రశ్నించాడు శ్రీకారం.

"నా బొంద. అజ్ఞాతవాసం చేసింది పాండవులు. ఆ కేసులులేని ఐదు నెలలూ మీకు రామాయణ, భారతాలు చదివి వినిపించినా బాగుండేది" అన్నాడు పరిశోధన రావు.

"జరిగిన వాటిని గురించి ఆలోచించి ప్రయోజనం లేదు. జరగని వాటిని గురించి, అసలు ఆలోచించకు అన్నారు జ్ఞానానందస్వామి వారు. కాబట్టి యిప్పుడు రామాయణ, భారతాల్ని గురించి ఆలోచించేకన్నా, మనకి కేసులు ఎందుకు దొరకట్లేదు. అన్నదానిని గురించి ఆలోచిస్తే మంచిదని నా అభిప్రాయం" అన్నాడు శ్రీకారం.

ఇంతలో తలుపు చప్పుడు అయింది.

"ఆ జ్ఞానానందస్వామీ! వచ్చావా" అని భక్తిగా

కళ్ళు మూసుకొని గాలిలోకి నమస్కార బాణాలు వేయసాగాడు శ్రీకారం.

"శ్రీకారం ఇప్పట్లో తేరుకోడు గాని నువ్వు వెళ్ళి ఆ తలుపుతీయి" అన్నాడు పరిశోధనరావు, ఓంకారంతో.

ఓంకారం వెళ్ళి తలుపులు తీసి ఒక పాతికేళ్ళ కుర్రవాడ్ని వెంట బెట్టుకొని వచ్చాడు.

వచ్చింది జ్ఞానానందస్వామి కాదని తెలిశాక, కళ్ళు తెరిచి ఆ కుర్రాడివైపు దృష్టిసారించాడు శ్రీకారం.

"నమస్కారం సార్. నా పేరు వెంకట్. మీ పరిశోధనలు 'అపరాధ పరిశోధన'లో చదివి మీనుంచి ఒక సహాయం పొందుదామని వచ్చాను" అన్నాడు వెంకట్.

"చెప్పండి. నాకు చేతనయినంత సహాయం చేస్తాను. అసలు అందుకేగా మేం యిక్కడ వున్నది" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

వెంకట్ ఏం చెబుతాడా అని ఓంకారం, శ్రీకారం చూడసాగారు.

"మా నాన్నగారి పేరు సూర్యనారాయణగారు. పదిహేనేళ్ళ క్రితం, అంటే నా పదేళ్ళప్పుడు మా నాన్నగారు హైదరాబాదులో ఒక ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసేవారు ఆ ఫ్యాక్టరీకి నలుగురు ప్రొప్రయిటర్లు వుండేవారు. జగదీష్, పురుషోత్తం, శంకర్రావ్, చిరంజీవి. వీళ్ళు నలుగురూ కలిసి ఆ ఫ్యాక్టరీ స్థాపించారు. అయితే ఆ ఫ్యాక్టరీ వ్యవహారాలు పురుషోత్తం చూసుకొనేవాడు. జగదీష్ దొంగనోట్లు ముద్రించేవాడు. చిరంజీవి వాటిని మార్చి అసలు నోట్లు తెచ్చేవాడు. శంకర్రావ్ గొప్పింటి పిల్లల రహస్యాలు తెలుసుకొని వాళ్ళని బ్లాక్ మెయిల్

చేసేవాడు. వచ్చిన మొత్తం డబ్బుని ఈ దుష్టచతుష్టయం సమానంగా పంచుకొనేవారు. ఈ విషయాలన్నీ నాకు మొన్ననే తెలిసాయి.

ఒకరోజు మా నాన్నగారు పనిచేస్తుండగా ప్రమాదవశాత్తు పైనుంచి పట్టుతప్పి తిరుగుతున్న మిషన్ మీద పడ్డారు. బలమైన దెబ్బలు తగిలాయి. బ్రతకటం కష్టం అన్నారు డాక్టర్లు. ఫ్యాక్టరీలో పనిచేస్తూ, ప్రమాదవశాత్తు యేదన్నా జరిగితే, ఆ వర్కర్ కి చాలా హెచ్చు మొత్తంలో నష్టపరిహారం ఇచ్చుకోవాలి!

అందుకని మా నాన్నగారిలో వున్న ఆ శ్వాస ప్రాణాన్ని గుటుక్కు మనిపించి, తప్పతాగి పనిలోకి వచ్చి, మిషన్ లలో తలపెట్టి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడని సర్టిఫికెట్లు సంపాదించాడు పురుషోత్తం.

తమ కుటుంబంలో యెవరికీ తాగుడు అలవాటు లేదని తన భర్త ఆ రోజు తాగి పనిలోకి వెళ్ళలేదని, కోర్టులో ఎలుగెత్తి అరిచిన మా అమ్మమీద నుంచి లారీ దూసుకొని వెళ్ళిపోయింది. ఆ లారీ శంకర్రావ్ ది.

ఈ కేసులూ, గొడవలూ లేకుండా చేస్తే లక్ష రూపాయలు ఇస్తానని పురుషోత్తం పెట్టిన షరతుకి, కుటుంబ సర్దుబాటు నిమిత్తం, ఏమీ ఆలోచించకుండా మా అన్నయ్య ఒప్పుకొని, పురుషోత్తంవైపు సాక్ష్యం చెప్పి, పురుషోత్తాన్ని కేసులోంచి బయటపడేశాడు.

పురుషోత్తం మా అన్నయ్యకి లక్షరూపాయలు ఇచ్చాడు. అవి తీసుకొని, మా భావి జీవితాలకి ఏ లోటూ లేదని ఆనందిస్తూ ఇంటికి వచ్చిన అన్నయ్యని పోలీసులు పట్టుకున్నారు దొంగనోట్ల వ్యాపారం చేస్తున్నందుకు. లక్ష రూపాయల దొంగనోట్లు యిచ్చి, మా అన్నయ్యని

జైలుకి పంపించి తన నీచ బుద్ధిని బయట పెట్టుకున్నాడు పురుషోత్తం. పరువుకి ప్రాణం పెట్టే అన్నయ్య, జైలులోనే ఆత్మహత్య చేసుకొని చనిపోయాడు.

వంటరిగా వున్న మమ్మల్ని చేరదీస్తానని, మా అక్కయ్యకి ఉద్యోగం ఇస్తానని చెప్పి, నమ్మించి మా అక్కయ్యని తీసుకొని వెళ్ళిన శంకర్రావ్, మళ్ళీ కనిపించలేదు. నేను వెళ్ళి ఆ నలుగుర్నీ అమాయకంగా అడిగితే పరిహాసం చేసి పంపించారు.

అప్పటినుంచి, పెట్టిన వాళ్ళింట్లో తిని, చేసిన వాళ్ళింట్లో పనిచేసి, వారాలబ్బాయిగా వుండి నా బి.ఎ. డిగ్రీ పూర్తిచేశాను" అని ఆపాడు వెంకట్. అతని కళ్లు ఎర్రగా వున్నాయి.

"మరి ఈ విషయాలన్నీ మీకెలా తెలిశాయి. ఇప్పుడు మేం ఏం చేయాలి?" అని ప్రశ్నించాడు పరిశోధనరావు.

"ఆ నలుగురి పాపం పండబట్టి ఈ విషయాలు నాకు తెలిశాయి. ఒకనాడు నేను ఒక బ్రోతల్ గృహానికి వెళ్లాను. అక్కడ వున్న ఆ ఆడపిల్లల వ్యాపారి ఎవరో కాదు. స్వయానా నా అక్క. నన్ను చూసి ఆమె గుర్తించకపోయినా, నేనే ఆమెని గుర్తించాను. నన్ను గుర్తుపట్టాక మా అక్క బావురుమన్నది.

ఉద్యోగం ఇస్తానని, నమ్మించి తనతో తీసుకొని వెళ్ళిన శంకర్రావ్, నిర్దాక్షిణ్యంగా మా అక్క శీలాన్ని హరించి, ఆ తరువాత మిగిలిన ఆ ముగ్గురు వెధవలకి బహుమతిగా ఇచ్చాడట. వాళ్ళు ఆమెని వాడుకొన్నంత కాలం వాడుకొని, ఒక సానికొంపలో అమ్మేసారట. అక్కడ జీవచ్ఛవంలా బ్రతుకుతున్న మా అక్క, ఆ సానికొంప యజమానురాలు చనిపోవటంతో, తానే ఆ

కొంపని నడుపుతున్నదట" అని పిడికిలి బిగించి టేబిల్ మీద కొట్టాడు వెంకట్ —

"మిస్టర్ వెంకట్. ప్లీజ్ ఆవేశపడొద్దు. జరిగింది యెలానూ జరిగింది. ఆవేశపడి ప్రయోజనం లేదు. ఇప్పుడు మేం యేంచేయాలో చెప్పండి" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

"మా అక్కే నాకు మొత్తం సంగతులన్నీ చెప్పింది. ఆ దుర్మార్గుల అంతం చూడమని, తాను ఎన్నో ఏళ్ళుగా కూడబెడుతున్న డబ్బంతా నా చేతుల్లో పెట్టింది. నాకు భోజనం తెచ్చి పెడతానని లోపలికి వెళ్ళి, ఇక నా మొహం చూడలేక కామోసు ఆత్మహత్య చేసుకొని చనిపోయింది.

ఇక నాకు నా అనేవారెవరూ లేరు. నాకున్నది పగ. నేను చేయవలసింది ప్రతీకారం. నా కుటుంబాన్ని రాక్షసంగా, క్రూరంగా హింసించి, వాళ్ళ చావుకి కారణమయిన ఆ దుష్టచతుష్టయాన్ని నేను వదలను. నేను చంపాలనుకొంటే ఆ నలుగుర్నీ చంపటానికి పది నిమిషాలు పట్టదు. కాని అలాంటి పాపపు పని నేను చేయను.

వాళ్ళని చట్టానికి అప్పగించి, వాళ్ళ నేరాలు ఋజువులతో సహా నిరూపించి, వాళ్ళకి ఉరిశిక్ష పడేటట్టు చేయాలి. వాళ్ళు ఇలాంటివే చాలా నేరాలు చేశారు. అందుకే పోలీసులకి, నాలాంటి వాళ్ళకి పట్టుబడకుండా, తణుకులో వుంటూ, హైద్రాబాదు, బెంగుళూరులాంటి పెద్ద పెద్ద నగరాలలో వాళ్ళ వ్యాపారాలు సాగిస్తున్నారు.

మీరు వాళ్ళమీద నిఘా వేయండి. వాళ్ళు చేసే పని గమనించి, వాళ్ళు చేస్తున్న దొంగ పన్లకి సాక్ష్యాలు సేకరించి, పోలీసులకి ఇవ్వండి, వాళ్ళ నలుగురికీ ఉరిశిక్ష

పడటమే నాకు కావాలి. అందుకు మీకు ఫీజు ఎంతైనా ఇచ్చుకొంటాను. మీ ఫీజుగా యెంత కావాలో అడగండి” అన్నాడు వెంకట్.

“ఫీజుగా ఇప్పుడేమీ వద్దు. వాళ్ళు అసలు నేరస్థులే అని నేను నిర్ధారించుకొన్నాక అడుగుతాను” అన్నాడు పరిశోధనరావు.

“ఖర్చులకి ఉంచండి” అని వెయ్యి రూపాయలు జేబులోంచి తీసి టేబిల్ మీద పెట్టాడు వెంకట్.

“వాళ్ళ అడ్రస్సులు చెబుతారా?” అని అడిగాడు శ్రీకారం పుస్తకం, పెన్సిలూ తీసుకొని.

“వాళ్ళ నలుగురికీ వేరే వేరే యిళ్ళు వున్నప్పటికీ, వాళ్ళు నలుగురూ కలసి ఒక రూమ్ తీసుకొన్నారు. వాళ్ళ దుష్టకార్యకలాపాలన్నీ ఆ రూమ్‌లోనే జరుగుతాయి” అని చెప్పి, ఆ నలుగురి యిళ్ళ అడ్రస్సులూ, ఆ రూమ్ అడ్రస్సూ ఒక కాగితంమీద వ్రాసి శ్రీకారానికి ఇచ్చాడు వెంకట్.

“మరి నేను వెళ్ళొస్తా” అని వెంకట్ లేచాడు.

“మీ అడ్రస్సు చెబుతారా” అన్నాడు ఓంకారం.

“ఓ మరచిపోయా” అని తను వుండే లాడ్జి పేరూ, రూమ్ నెంబర్, ఫోన్ నెంబరూ చెప్పాడు వెంకట్.

ముగ్గురుకీ నమస్కారం చెప్పి బయటకి నడిచాడు వెంకట్.

టేబిల్ మీద వున్న వెయ్యి రూపాయల్ని జేబులో కుక్కుకున్నాడు పరిశోధనరావు.

“బాసు ఈ కేసు రేపు పరిశోధించుకోవచ్చు. ఈ రోజు ‘కాంచన గంగ’ సినిమాకి వెడదామా” అన్నాడు శ్రీకారం.

“ఫస్టు వర్క్, నెక్స్టు పిక్చర్” అని బయటకి దారి తీశాడు పరిశోధనరావు. చేసేదిలేక రూమ్కి తాళం వేసి, పరిశోధనరావుని అనుసరించారు ఓంకారం, శ్రీకారంలు.

3

“ఘోరం జరిగిపోయింది. నువ్వు విన్నావా?” అంటూ పరిగెత్తుకు వచ్చాడు చిరంజీవి. అతని మొహం వడలి పోయి వుంది.

“నేనందుకే చెప్పాను జగదీష్ని బయటకి వెళ్ళొద్దని. అనవసరంగా బయటకి వెళ్ళి, ఘోరంగా చనిపోయాడు జగదీష్” అన్నాడు పురుషోత్తం విచారంగా.

“అసలు శంకర్రావ్ చెప్పినట్టు పోలీసులకి ఒక రిపోర్టు ఇస్తే, జగదీష్ మనకి దక్కేవాడు” అన్నాడు చిరంజీవి.

“తెలివి లేకుండా మాట్లాడకు. ఈ విషయంలో పోలీసులు మాత్రం ఏమి చేస్తారు. ఆ హంతకుడు కారు బ్రేకులు తీసేశాడు. మనవాడిది అసలే రాష్ డ్రయివింగ్. బ్రేకులు లేవని తెలిసి, ఆ ఖంగారులో ఎదురుగా వస్తున్న లారీని గుద్దేశాడు. కారు పప్పు పప్పు అయిపోయింది. జగదీష్ ప్రాణాలు వెంటనే పోయాయి. ఈ విషయం పోలీసులకి రిపోర్టు చేసినా, డిటెక్టివ్లకి రిపోర్టు చేసినా వాళ్ళు చేయగలిగింది ఏమీ లేదు” అన్నాడు పురుషోత్తం.

“నువ్విలా వేదాంతాలు వల్లిస్తూ కూర్చో, నేను కూడా ‘హరీ’ మంటాను” అంటూ విసురుగా గదిలోకి వచ్చాడు శంకర్రావ్.

“ఏం! నీకేమయింది” అన్నాడు పురుషోత్తం.

“ఏమీ కాలేదు. కాని ఏదో అవుతుంది. ఇదిగో ఈ ‘చావు నోటీసు’ చూడు” అంటూ ఒక లెటర్ పురుషోత్తం మీదకి గిరవాటు వేశాడు శంకర్రావ్ కోపంగా.

ఆ లెటర్ని పురుషోత్తం ఆతృతగా చదివి, చిరంజీవికి ఇచ్చాడు.

“ఒరే శంకర్రావ్!

నేను చెప్పాను. ఆ జగదీష్ని చంపుతానని. అలాగే చంపాను. మామూలుగా కాదు. ఏ పార్టు కాపార్టు ఊడి, ఏ కీలు కా కీలు విరిగి, దిక్కులేని దరిద్రపు చావు చచ్చాడు ఆ జగదీష్గాడు. ఆ తరువాత వంతు నీదే. అందర్నీ బ్లాకు మెయిల్ చేస్తూ బ్రతికావు. ఇక నీ జీవితం బ్లాంకే. చేత నయితే, చేవ వుంటే వారం రోజులలోపు యెదు రయ్యే నీ మృత్యుదేవతని అడ్డుకో! ఇట్లు,

హంతకులకి, హంతకుడు.”

“పోనీ వీడేదైనా డబ్బులు అడిగితే, ఇచ్చి ప్రాణాల్ని కాపాడుకోవచ్చు ననుకొంటే అలాంటిదేదీ అడగటం లేదు. పోనీ కాళ్ళో గడ్డమో పట్టుకొని బ్రతిమలాడదా మంటే, వాడి అడ్రస్సు తెలియదు. ఇక నా చావు తప్పదు” అని కుమిలిపోసాగాడు శంకర్రావ్.

“అలా ఆడదానిలా యేడవకు. ఇప్పుడే వెళ్ళి పోలీసు రిపోర్టు యిద్దాం. మన ముగ్గురి ప్రాణాలైనా కాపాడు కుందాం” అన్నాడు చిరంజీవి.

“సరే పదండి” అన్నాడు పురుషోత్తం చేసేదిలేక.

ముగ్గురూ రూమ్కి తాళం పెట్టి, పురుషోత్తం కారులో పోలీసుస్టేషన్లోకి వెళ్ళేటప్పటికి ఇన్స్పెక్టర్ శశికాంత్ యేదో వ్రాసుకుంటున్నాడు. పక్కనే వుండి ఎస్సై ముకుందరావు యేదో వివరిస్తున్నాడు.

వ్రాస్తున్న ఫైలు మూసేసి, ఈ ముగ్గురికీ సీట్లు చూపించాడు శశికాంత్. ముగ్గురూ కూర్చున్నారు.

"ఆ! ఇప్పుడు చెప్పండి. ఏం పనిమీద వచ్చారు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

శంకర్రావ్ జేబులోనుంచి లెటర్ తీసి, ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి అందించాడు మౌనంగా.

ఆ లెటర్ పూర్తిగా చదివి 'షాక్' తిన్నాడు శశికాంత్.

"అయితే జగదీష్‌గారిని చంపింది ఇతనేనన్నమాట. మేం బ్రేకులు సడన్‌గా ఫెయిల్ అయి, ఆ యాక్సిడెంట్ జరిగిందనుకొంటున్నాం. చాలా ఘోరంగా జరిగింది ఆ సంఘటన. ఇంతకీ ఈ 'హంతకులకి హంతకుడు' మీమీద యెందుకు పగపట్టాడు. ఏదో బ్లాక్ మెయిల్ అంటున్నాడు అదేమిటి?" అని ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"అది! ఆ....ఆ!" అని నీళ్ళు నమలసాగాడు శంకర్రావ్.

"మాలాంటి డబ్బున్న వాళ్ళమీద, పేదవాళ్ళకి సాధారణంగా పగ వుంటుంది కదా సార్. అసలు వీ డెవడో మాకు తెలియదు. బహుశా, యెప్పుడో యే ఉద్యోగమో, మరేదో అడిగి ఉంటాడు. యెంతమందికని ఉద్యోగాలు వేయించడం. లేదని చెప్పివుంటాం! అందుకని మామీద పగబట్టి యిలా చేస్తూ ఉండివుంటాడు. జగదీష్ చనిపోవటానికి ముందు జగదీష్‌కీ ఇలాంటి ఉత్తరమే వచ్చింది. దానిని మేం సీరియస్‌గా తీసుకోలేదు. కాని మా శంకర్రావ్ ఆ లెటర్‌ని సీరియస్‌గా తీసుకొని, ఆ హంతకుడి కోసం వేటాడాడు. అందుకనే 'బ్లాక మెయిల్' చేసేవాడిలా మా శంకర్రావుని పేర్కొన్నాడు" అని వివరించాడు పురుషోత్తం.

"అయితే జగదీష్‌గారు చనిపోవటానికి ముందు వారికి ఇలాంటి లెటర్ వచ్చిందా! అప్పుడే ఈ విషయం మాకు చెప్పివుంటే జగదీష్‌గారిని రక్షించే వాళ్ళము కదా! నిర్లక్ష్యంతో జగదీష్‌గారి ప్రాణాలు తీశారు. సరే ఇప్పటికైనా ఇక్కడికి వచ్చారు. సంతోషం. ఆ జగదీష్ గారికి వచ్చిన లెటర్ కూడా ఇవ్వండి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

జగదీష్‌కి వచ్చిన లెటర్ తీసి, ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్‌కి అందించాడు పురుషోత్తం.

ఆ రెండు లెటర్స్‌ని పరిశీలనగా చూసి, "ఈ రెండిటిలోను దస్తూరి వేరేగా వుంది. ఈ రెండు లెటర్స్ వ్రాసినది ఒకరు కాదు. మీకు తెలుసున్న విరోధులెవరి దన్నా నా ఈ దస్తూరి?" అని ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

ముగ్గురూ అడ్డంగా తలాడించారు.

"ఈ మధ్యకాలంలో మీ నలుగురూ కాని, మీ నలుగురిలో ఏ ఒక్కరైనాగాని, ఎవరితోనన్నా గొడవ పడ్డారా. బాగా జ్ఞాపకం చేసుకొని చెప్పండి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"చెప్పానుకదా సార్. ఎవరికైనా ఉద్యోగం ఇవ్వనందుకైనా, లేకపోతే మరే సంస్థకన్నా విరాళం ఇవ్వకపోతేనన్నా జరిగి వుండొచ్చుగాని. మరేవిధమైన గొడవలూ, మేం నలుగురం పెట్టుకోలేదు" అన్నాడు పురుషోత్తం.

"ఆల్‌రైట్. కంప్లయింట్ వ్రాసి యివ్వండి. శంకర్రావ్ గారి ఇంటిదగ్గర బందోబస్తు ఏర్పాటుచేస్తాను. మీ ముగ్గురుకూడా కాస్త ఆ హంతకుడు పట్టుపడేదాకా

జాగ్రత్తగా వుండండి. సాధ్యమయినంతవరకు ఇల్లు వదిలి బయటకి వెళ్ళకండి" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"మాకు తెలియదా సార్. మీరుకూడా ఆ హంతకుడ్ని త్వరగా పట్టుకొని, మా గుండెలమీద భారాన్ని తొలగించండి" అని కంప్లయింట్ వ్రాసి ఇచ్చాడు శంకర్రావ్.

ముగ్గురూకూడా ఇన్స్పెక్టర్ గారికి మరొకసారి చెప్పి బయటకు నడిచారు.

"ఉహూ! వున్న కేసులతో చస్తుంటే, కొత్త కేసు లొకటి" అన్నాడు ముకుందరావు చిరాగ్గా.

"ఏవేవో నేరాలు చేసేస్తారు. ఎవడో పగబట్టి ఏదో బెదిరించగానే, మన దగ్గరకి వచ్చి మన ప్రాణాలు తీసేస్తారు. విరోధు లెవరో చెప్పరు. గతంలో వాళ్ళు చేసిన పాపపు పని యేమిటో చెప్పరు. ఏమీ లేకుండా వాళ్ళు మాత్రం యెందుకు పగబడతారు" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"సరే ఏం చేస్తాం. తప్పదు" అన్నాడు ముకుందరావు.

4

"కూర్చోండి" అన్నాడు పరిశోధనరావు విచారంగా.

"మీరు విన్నారా. అసలు విషయం" అన్నాడు వెంకట్.

"ఆ! జగదీష్ చనిపోవటమేనా! చాలా సడన్‌గా జరిగింది. అప్పటిదాకా మేం ఆ రూమ్ దగ్గర, ఆ నలుగురి ఇళ్ళ దగ్గర తిరిగాం. సరిగ్గా ఆ జగదీష్ ఇంటి దగ్గరికి వచ్చేసరికి, అప్పుడే కారులో ఎక్కడికో బయలుదేరాడు జగదీష్. సరే అని మేం ఆఫీసుకి తిరిగివచ్చాక తెలిసింది, ఆ జగదీష్ కారు యాక్సిడెంట్‌లో చనిపోయాడని. అసలు అంత ఘోరం జరుగుతుందని మాకు ఆ క్షణంలో

అనిపించలేదు" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

"పాపం చేసిన ఒక దుర్మార్గుడ్ని దేవుడే శిక్షించాడు. ఇక ముగ్గురు ఉన్నారు దుష్టత్రయం" అన్నాడు వెంకట్ కసిగా.

"అసలు ఆ జగదీష్ కారు బ్రేకులు ఫెయిల్ అయి చనిపోయాడనగానే మా అనుమానం మీ మీదికి తిరిగింది. కాని మాకు కేసు అప్పగించాక మీరు అలాంటి పనులు చేయరని ఆలోచించి ఆ అనుమానాన్ని విరమించుకొన్నాం" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

"అసలు వాళ్ళు నలుగుర్నీ నేనే చంపుదామనుకొన్నాను. చెప్పాను కదా. అందుకనే ఆ జగదీష్‌గాడికి లెటర్ వ్రాసాను. కాని నేను ఆ కారు బ్రేకులు తీయలేదు. నలుగురిలో కాస్త అర్భకుడు అమాయకంగా వుండే వాడు ఆ జగదీష్‌గాడు ఒక్కడే. అందుకని ముందుగా ఆ జగదీష్‌కి లెటర్ వ్రాసాను. కాని ఆ తరువాత అనవసరంగా ఆ వెధవల్ని చంపి నా భావి జీవితాన్ని నాశనం చేసుకోవటం వేస్టు అనిపించింది. అందుకే మీ ద్వారా వాళ్ళకి ఉరిశిక్ష పడేటట్టు చేద్దామని ఆ కేసు మీకు అప్పగించాను" అన్నాడు వెంకట్ నెమ్మదిగా.

"కాని మీరు ఆ లెటర్ వ్రాయకుండా వుండాల్సింది. అది గాని పోలీసుల చేతుల్లో పడితే మీరు చాలా ప్రమాదంలో పడతారు. హత్యానేరం మీద మిమ్మల్ని అరెస్టు చేయవచ్చు" అన్నాడు ఓంకారం.

"నేను ఆ హత్య చేయలేదుగా" అన్నాడు వెంకట్.

"చేయకపోయినా చేస్తానని బెదిరించడం నేరం. అయినా మీరేం భయపడకండి. అంతా సవ్యంగా చక్క

బట్టే బాధ్యత మాది" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

"ఆ ముగ్గురూ ఇప్పట్లో నేరాలు చేయరు. ఎందుకంటే భయపడి చస్తూంటారు" అన్నాడు వెంకట్.

"అందుకనే వాళ్ళు ముగ్గురూ పోలీసుస్టేషన్‌కి వెళ్ళారు" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

"పోలీసు స్టేషన్‌కా?" అన్నాడు వెంకట్.

"అవును. అక్కడ ఒక గంటసేపు వున్నారు. ఏం జరిగిందో మాకు తెలియదుగాని, వాళ్ళ మొహాలు వడలి పోయి వున్నాయి. నేననుకొనేదేమంటే, మీరు లెటర్ వ్రాశారు. ఆ లెటర్లోలాగానే జగదీష్ చనిపోయాడు. అందుకని వాళ్ళు ముగ్గురూ భయపడి పోలీసుస్టేషన్‌కి వెళ్ళి ఆ లెటర్ పోలీసులకి చూపించి పోలీసు రక్షణ కోరి వుంటారు" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

"నేను అనవసరంగా ఆ లెటర్ వ్రాశాను. మధ్య నేను ఇరుక్కుంటానేమో" అన్నాడు వెంకట్ విచారంగా.

"మీ కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేసినందుకు ఆ జగదీష్ చనిపోయాడు. అయితే మా ద్వారా చట్టానికి చిక్కి చక్కగా చావవలసినవాడు, రోడ్డుమీద దిక్కులేని చావు చచ్చాడు. దీని గురించి ఆలోచించకండి. ఆ ముగ్గుర్నీ మాత్రం చట్టానికి పట్టిచ్చే బాధ్యత మాది. పోలీసు స్టేషన్‌కి వెళ్ళి ఆ ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్‌ని కలిసి కాస్త సమాచారం సేకరించి వస్తాం" అని లేచాడు పరిశోధనరావు.

వెంకట్ బయటకి నడిచాడు.

రూమ్‌కి తాళం పెట్టి పరిశోధనరావు బయటికి నడిచాడు.

పరిశోధనరావుని అనుసరించారు ఓంకారం, శ్రీకారంలు.

5

"హు! ఇక్కడ" అంది లక్ష్మి నెమ్మదిగా.

"అమ్మ దొంగా, ఇక్కడ కూర్చున్నావా. నేను ఆ పొదలన్నీ గాలించి వస్తున్నాను" అన్నాడు ఆనంద్.

"ప్రతిరోజూ ఒక్క చోటే కూర్చుంటే థ్రిల్ ఏమిటి. అది సరేగాని ఈ రోజు ఇంత లేటు చేసారేమిటి దొరవారు" అన్నది లక్ష్మి.

"దేవిగారి దర్శనానికి ఇంకా గంట టయిముంది కదా అని ఒక డిటెక్టివ్ పుస్తకం పట్టుకొన్నాను. తన్మయత్వంగా అది చదివి తలెత్తి చూసేసరికి ఐదు దాటింది. అంతే. ఆదరా బాదరాగా పరిగెత్తుకొని వచ్చాను" అన్నాడు ఆనంద్.

"కాస్త నెమ్మదిగా మాట్లాడండి. మనం ఇంకా లైసెన్సు రాని ప్రేమికులం. చాలా సైలెంట్ గా ఉండాలి. నెమ్మదిగా ప్రేమించుకోవాలి. అరవకూడదు" అన్నది లక్ష్మి.

"మహా మహా కార్లకి లారీలకే గంటా, రెండు గంటల్లో లైసెన్సులు వచ్చేస్తుంటే, మనకి మీ నాన్న లైసెన్సు ఇవ్వడేమిటి. అసలు నువ్వు మీ నాన్నగారిని అడిగావా, లేదా?" అన్నాడు ఆనంద్.

"నాన్నా చాక్లెట్ కావాలి, నాన్నా సినిమా చూస్తాను—అని అడిగినట్టు ప్రేమ విషయాలు యెలా అడగను" అంది లక్ష్మి.

"నాకు ముద్దులిచ్చే, ముద్దొచ్చే ఈ నోటితో అడుగు. మీ నాన్న పచ్చజెండా ఊపుతాడు" అని లక్ష్మి నోటి

మీద మృదువుగా వేలితో రాసాడు ఆనంద్.

"చాల్లే ఊరుకో. పచ్చ జెండా ఊపుతారో, ఎఱ్ఱ జెండాతో ఆపుతారో తెలియటంలేదు. ఈ మధ్య మా నాన్నగారి మూడ్ అసలే బావుండటం లేదు" అంది లక్ష్మి.

"ఏం! మీ నాన్నగారుకూడా యెవరినైనా పేడా మడా ప్రేమించి పారేస్తున్నారా?" అని అడిగాడు ఆనంద్.

"చాల్లే వేళాకోళం. మా నాన్నగారి వయస్సు ఎంతో తెలుసా. యాభై ఏళ్ళు" అంది లక్ష్మి చిరుకోపంగా.

"ఏం తెలుగు సినిమాల్లో చూడటంలేదు. అరవై ఏళ్ళ ముసలివాడు, పదిహేనేళ్ళ పడుచు పిల్లతో స్టెప్స్ వేసి, ఘోరంగా ప్రేమించేయటంలేదు" అన్నాడు ఆనంద్.

"అదేం కాదు. ఈ మధ్య మా నాన్నగారి ఫ్రెండ్ జగదీష్ గారు, ఒక కారు యాక్సిడెంట్‌లో ఘోరంగా చనిపోయారు. మా నాన్నగారి మరొక ఫ్రెండ్ శంకర్రావ్ గారికి కూడా యేదో బెదిరింపు ఉత్తరం వచ్చిందట. అప్పటినుంచి మా నాన్నగారి మనస్సు, మనస్సులో లేదు. చాలా భయపడుతున్నారు" అంది విచారంగా.

"ఏమిటి? బెదిరింపు ఉత్తరమా!" అన్నాడు ఆనంద్.

"అవును. దానిని తీసుకొని పోలీసు స్టేషన్‌కి వెళ్ళారు మా నాన్నగారు. శంకర్రావుగారి ఇంటికి పోలీసు బందోబస్తు యేర్పాటు చేశారు. మా నాన్నగారు, మా నాన్నగారి మరొక ఫ్రెండు చిరంజీవిగారు ఈ విషయంలో చాలా భయపడుతున్నారు. ఇలాంటి సమయంలో యెలా

అడగటం అని సందేహిస్తున్నాను" అంది లక్ష్మి.

"ఈ రోజుల్లో కూడా నేరాలు మోడ్రన్ పద్ధతుల్లో జరుగుతున్నాయన్నమాట. హంతకుడు బెదిరింపు ఉత్తరాలు వ్రాసి మరీ చంపుతున్నాడంటే. వాడెవడో గట్టి పిండం అయి వుండాలి. వాడిని వదలకూడదు. పదేళ్ళబట్టీ రోజుకి పావలా అద్దె ఇచ్చి నేను చదివిన డిటెక్టివ్ పుస్తకాల్లోని సారం అంతటినీ ఉపయోగించి, ఆ లెటర్ వ్రాసిన వాడిని పట్టుకుంటాను" అన్నాడు ఆనంద్.

"వద్దు ఆనంద్. అలాంటి విషయాల్లో అనవసరంగా నువ్వు చిక్కుకోవద్దు. మా నాన్నగారే చూసుకుంటారు. నువ్వు కల్పించుకొంటే వాళ్ళకి కోపం రావచ్చు" అంది లక్ష్మి.

"హు! వీరనారీ! కాబోయే వీరపత్నీ. నీ ప్రియుడ్ని ధైర్యంగా పంపు. తప్పదు హంతకులకు ముప్పు. నేను ఈ కేసు తీసుకోవటం ఖాయం. అంత కష్టపడి డిటెక్టివ్ పుస్తకాలు చదివింది, ఇందుకోసమే" అన్నాడు ఆనంద్.

"నాకిష్టంలేదు. నువ్వు ప్రమాదాల్లో పడతావని నాకు భయం" అంది లక్ష్మి.

ఆనంద్ నవ్వాడు.

కాసేపయ్యాక యిద్దరూ ఇంటికి బయల్దేరారు.

లక్ష్మి పార్కు గేటు దాటేదాకా టాటా చెప్పి, నెమ్మదిగా ఇంటివైపు నడిచాడు ఆనంద్.

సాయంత్రం ఐదున్నరకి వచ్చి, యేడింటిదాకా మాట్లాడుతూ వుండిపోయిన ఆనంద్, ఆ చీకట్లో నడుస్తున్నాడు.

చలికాలం కావటం మూలాన ఆ సందంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది. సందు చివరికి చేరాడు ఆనంద్.

ఇంతలో ఆనంద్ పక్కకి ఒక కారు వచ్చి ఆగింది, రెండు బలమైన చేతులు ఆనంద్‌ని కారులోకి లాక్కున్నాయి. మరొక చేయి ఆనంద్ నోటిని మూసేసింది. తిరిగి కారు కదిలి గమ్యం కేసి సాగిపోయింది.

6

“రండి! రండి! చిరకాల దర్శనం” అని పరిశోధన రావు బృందాన్ని ఆహ్వానించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

నవ్వుతూ వచ్చి ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్‌కి యెదురుగా వున్న సీట్లలో కూర్చున్నారు పరిశోధనరావు, ఓంకారం, ఢంకారం.

“ఏమిటి ఇలా వచ్చారు. ఏదన్నా కేసు విషయమా” అని ప్రశ్నించాడు ఎస్సై ముకుందరావు.

“అబ్బె. కేసు లెక్కడివి. కేసులు ఈ మధ్య ఎక్కువగా రావటంలేదు. పనేం లేక, పోనీ మిమ్మల్నైనా ఒకసారి చూసిపోదామని వచ్చాం” అన్నాడు పరిశోధన రావు.

“మీకు కేసులు లేవు. మాకు కేసులు యెక్కువై చస్తున్నాం. ఉంటే అతివృష్టి, లేకుంటే అనావృష్టి” అన్నాడు శశికాంత్.

“ఏం, అన్నికూడా కష్టమైన కేసులా, లేక క్లిష్టమైన కేసులా?” అని ప్రశ్నించాడు పరిశోధనరావు.

“అన్నికాదు. ఓ కేసుమాత్రం మా ప్రాణాలు తీసేస్తోంది” అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

“ఏమిటా కేసు?” అని ఆత్రుతగా ప్రశ్నించాడు ఓంకారం.

“అదో విచిత్రమైన కేసు. పురుషోత్తం, శంకర్రావ్, చిరంజీవి, జగదీష్ అని నలుగురు స్నేహితులున్నారు.

హైద్రాబాద్‌లో వారికి ఏదో ఫ్యాక్టరీకూడా వుంది. ఆ మధ్య జగదీష్‌కి యెవడో 'హంతకులకి హంతకుడు' బెదిరింపు ఉత్తరం రాశాడు 'నిన్ను చంపుతాను' అని. అదేవిధంగా అతన్ని చంపేశాడు. దాంతో మిగిలిన ముగ్గురూ ఇక్కడికి పరిగెత్తుకొని వచ్చారు. ఆ ముగ్గురిలో శంకర్రావ్‌కికూడా ఆ బెదిరింపు ఉత్తరం వచ్చింది. మా రక్షణ అడిగారు. శంకర్రావ్ గారింటికి పోలీసు బందోబస్తు యేర్పాటు చేశాం. ఇంతకీ చెప్పొచ్చేదేమిటంటే వాళ్ళకి విరోధు లెవరో వాళ్ళకే తెలియదు. పైగా మేం ఆ లెటర్ వ్రాసిన వాడిని యిప్పటివరకూ పట్టుకోలేదని ఒకటే ఫోనులో పెడబొబ్బలు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్ విసుగ్గా.

శంకర్రావ్‌కి కూడా బెదిరింపు ఉత్తరం వచ్చిందని వినగానే పరిశోధనరావు 'షాక్'తిన్నాడు—జగదీష్‌కి బెదిరింపు ఉత్తరం వ్రాసింది ఎవరు? అని ఆశ్చర్యపడుతూ ఓంకారం, శ్రీకారంల మొహాలవైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు పరిశోధనరావు.

ఓంకారం, శ్రీకారంలు కూడా ఆశ్చర్యపడి, తిరిగి ప్రశ్నార్థకంగా పరిశోధనరావు మొహంలోకి చూడసాగారు.

వీళ్ళ ముగ్గురి తత్తరపాటుని గమనించి, "ఈ కేసు గురించి వింటేనే మాకు ఇలా వుంది. పరిశోధిస్తున్న నాకు ఇంకెలా వుంటుందో చెప్పండి, పరిశోధనరావు గారూ!" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

ఇంతలో టేబిల్ మీద ఉన్న ఫోన్ మ్రోగింది.

"చూశారా! ఇది యిప్పటికి డభ్భైఆరో ఫోన్. వెధవ ఫోన్ పీకించి పడేస్తే పీడా పోతుంది" అని విసుగ్గా

రిసీవర్ ఎత్తాడు.

గాభరాగా ఫోనులో మాట్లాడుతున్న ఇన్ స్పెక్టర్ శశికాంత్ ని చూసి, పై అధికారి యెవరన్నా మాట్లాడుతున్నారనుకొని అతన్నే చూడసాగారు పరిశోధనరావు, ఓంకారం, శ్రీకారంలు.

రిసీవర్ పెట్టేసి, మొహానికి పట్టిన చెమటని కేబురుమాలుతో తుడుచుకోసాగాడు ఇన్ స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"ఎవరు మాట్లాడింది? ఆ శంకర్రావేనా" అని అడిగాడు ఎక్సైట్ గా ముకుందరావు.

"మాట్లాడటానికి ఆ శంకర్రావెక్కడున్నాడయ్యా, అరగంట క్రితమే 'హరీ'మన్నాడు. మనం ఇప్పుడు అర్జంటుగా అక్కడికి వెళ్ళాలి. నువ్వు పోలీసు డాక్టర్ని, వేలిముద్రల నిపుణుని, ఫోటోగ్రాఫర్ని తీసుకొని ఆ శంకర్రావ్ ఇంటికి వచ్చేయి. నేను పరిశోధనరావుగారిని తీసుకొని ముందుగా అక్కడికి వెడతాను" అని ముకుందరావుకి చెప్పి, చకచక జీపు యెక్కి కూర్చున్నాడు శశికాంత్.

శంకర్రావ్ పోయాడన్న 'షాక్'నుంచి తేరుకొని, గబగబ జీపు యెక్కి కూర్చున్నారు పరిశోధనరావు, ఓంకారం, శ్రీకారంలు.

జీపు శంకర్రావ్ ఇంటివైపు వేగంగా బయలుదేరింది.

7

"హు! ఇదా మీ సమర్థత. రెండు రోజులముందు మీ సహాయం కోరాం. ఇంతమంది పోలీసులు కాపలాగా వున్నారు. అయినా మా శంకర్రావ్ చనిపోయాడు. అందుకే మీ పోలీసు డిపార్టుమెంటుని ప్రజలు వేలెత్తి చూపుతున్నారు" అన్నాడు చిరంజీవి ఆవేశంగా.

"మిస్టర్ చిరంజీవి, ఆవేశపడకండి. ఇది మనుషులు చేసిన పని అయితే తప్పకుండా ఆ హంతకులు దొరికే వారు. కాని ఒక పాము శంకర్రావుగారిని చంపింది. దీంట్లో మేం ఏమీ చేయలేం" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్, పరిశోధనరావు బృందం వచ్చేసరికే శంకర్రావ్ ఇల్లంతా కోలాహలంగా వుంది.

బయట పోలీసులు వున్నారు. పట్టపగలు శంకర్రావ్ యేదో నవల చదువుతూ మంచంమీద పడుకున్నాడు.

అంతకు పావుగంటముందే, అప్పటిదాకా పురుషోత్తం శంకర్రావుతో మాట్లాడుతూనే గడిపాడు. పురుషోత్తం బయటకి వచ్చిన కాసేపటికే యేదో విష జంతువు శంకర్రావును పొట్టన పెట్టుకుంది.

శంకర్రావ్ కాలిమీద పాముకాటు గుర్తులు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. పాము మాత్రం ఆ పరిసరాల్లో ఎక్కడా కనిపించలేదు. నోట్లో నురగతో వున్న శంకర్రావుని చూసి, శంకర్రావ్ భార్య పెద్దగా కేక పెట్టింది. కాపలాగా వున్న పోలీసులు వచ్చి చూసేసరికే శంకర్రావ్ చనిపోయి వున్నాడు.

శంకర్రావ్ శవాన్ని ఆస్పత్రికి తరలించేశారు.

"మొన్న జగదీష్, ఈ రోజు శంకర్రావ్. రేపెవరు? ఇలా ఆ హంతకులకి ఆహారంగా మారవలసిందేనా మేము. ఇంతమంది పోలీసులున్నారు. ఏం లాభం?" అన్నాడు చిరంజీవి.

అతనికి చాలా బాధగా వుంది. తన ప్రాణ స్నేహితులిద్దరు చనిపోవటంతో అతనికి కూడా తెలియని భయం పట్టుకుంది.

"ఒక హత్య నాకు తెలియకుండా జరిగిపోయింది. ఒక హత్య నాకు తెలిసి, అనుకోకుండా జరిగిపోయింది. అయినా మీరు కూడా యేదో దాస్తున్నారు. అసలు మీ నలుగురికీ కలిసి యెవరో విరోధి ఉండివుంటాడు. అతన్ని గురించి మీరు పూర్తి వివరాలు చెబితే మేం సాధ్యమైనంత త్వరలో అతన్ని పట్టుకోగలం" అన్నాడు శశికాంత్.

"మాకెవరు విరోధులు లేరు, అంటే నమ్మరేం! మాకు తెలిసి ఎవరూ లేరు. తెలియకుండా మామీద విరోధం పెంచుకొని యెవడన్నా ఉండివుంటాడు" అన్నాడు పురుషోత్తం.

"ఆల్ రైట్. మీరిక మీ ఇళ్ళకి వెళ్ళండి. నేను మీ ఇద్దరి ఇళ్ళకీ వచ్చి తగువిధంగా పోలీసు రక్షణ కల్పిస్తాను" అని చెప్పాడు ఇన్ స్పెక్టర్ శశికాంత్.

జీవచ్ఛవాల్లా అక్కడనుంచి బయలుదేరారు మిగిలి వున్న దుష్టద్వయం పురుషోత్తం, చిరంజీవులు.

"అయితే మేం చేసేదేం వుంది. మేం వెళ్ళిపోతాం" అని ఇన్ స్పెక్టర్ శశికాంత్ తో చెప్పి బయటకి వచ్చాడు పరిశోధనరావు. ప రి శో ధ న రా వు ని అనుసరించారు ఓంకారం, శ్రీకారం.

డిటెక్టివ్ లు ముగ్గురూ నడుచుకుంటూ తమ రూమ్ వైపు బయలుదేరారు.

ముగ్గురూ రూమ్ కి వెళ్ళేసరికి అక్కడ మెట్లమీద వెంకట్ కూర్చొని ఉన్నాడు.

ఓంకారం తాళంతీసి రూమ్ లోకి నడిచాడు. మిగిలిన వాళ్ళందరూ అతన్ని అనుసరించారు.

"అయితే ఈ విషయం మీకుకూడా తెలిసిందన్న

మాట" అన్నాడు పరిశోధనరావు రూమ్‌లో కూర్చున్న తరువాత.

"ఇందాక లాడ్జిలోంచి బయటకి వచ్చి 'శ్రీదేవి' హోటల్లో భోజనం చేద్దామని వెడుతుంటే యెవరో అన్నారు, శంకర్రావ్ గారు పాముకాటుకి గురి అయ్యారని. నేను నమ్మలేదు. భోంచేసి తిరిగి వస్తుంటే కిళ్ళీకొట్టు దగ్గర ఎవరో మాట్లాడుకుంటున్నారు 'శంకర్రావ్ గారు పోయారని'. వెంటనే ఆదరాబాదరాగా ఇక్కడికి పరిగెత్తుకొని వచ్చాను" అన్నాడు వెంకట్.

"మేం ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్‌ని కలుసుకుందామని పోలీసుస్టేషన్‌కి వెళ్ళాం. అక్కడ ఉండగానే ఫోన్ వచ్చింది. అక్కడనుంచి అటే వెళ్ళాం. మేం వెళ్ళేసరికి శంకర్రావ్ చనిపోయి వున్నాడు" అన్నాడు పరిశోధన రావు వివరిస్తూ. తర్వాత శంకర్రావ్‌కు వచ్చిన బెదిరింపు ఉత్తరం విషయం చెప్పగా, అది తాను వ్రాయలేదని చెప్పాడు వెంకట్.

"ఇంతకీ ఎలా పోయాడు. పాము కాటువల్లనేనా?" అని ప్రశ్నించాడు వెంకట్.

"ఆ! పాము కాటువల్లనే. అప్పటికప్పుడే చనిపోయాడు. కాలిమీద పాముకాటు గుర్తులున్నాయి" అన్నాడు శ్రీకారం.

"ఇది యెవరో కావాలని చేస్తున్నారో, కాకతాళీయంగా జరుగుతున్నాయో తెలియటంలేదు" అన్నాడు వెంకట్.

"ఎవరు చేసినా, వాటికవే జరిగినా అనుమానం మాత్రం మీమీద తప్పకుండా వస్తుంది. ఆ ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్ అసలే సామాన్యుడు కాదు. పైగా మీరు

జగదీష్‌కి వ్రాసిన బెదిరింపు ఈ తరం ఇప్పుడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్ దగ్గర వుంది. మనం ఇప్పుడు ఏమాత్రం రాంగ్ స్టెప్ వేసినా మిమ్మల్ని ఇరికించేస్తాడా ఇన్‌స్పెక్టర్" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

"నన్ను ఇరికించినా పరవాలేదు. ఎందుకంటే ఆ నలుగుర్నీ చంపి జైలుకెడదామనుకొన్నాను మొదట్లో. కాని ఇప్పుడు వాళ్ళని చంపకుండా వాళ్ళ చావుకి నేను జైలుకెళ్ళవలసివస్తే, మిగిలిన ఆ ఇద్దఱు హంతకులనైనా చట్టానికి అప్పగించండి" అన్నాడు వెంకట్.

"పురుషోత్తాన్ని, చిరంజీవిని చట్టానికి అప్పగించటమే కాదు. ఆ శంకర్రావ్‌ని, జగదీష్‌ని చంపిందెవరో కూడా తెలుసుకొని వాళ్ళని కూడా చట్టానికి అప్పగించేవరకు విశ్రమించను" అన్నాడు పరిశోధనరావు గంభీరంగా.

"మరి నేను వెళ్తాను. ఈ విషయం కనుక్కుందామనే వచ్చాను" అని చెప్పి బయటకి నడిచాడు వెంకట్.

"బాసు! ఈ వెంకట్ వరస చూస్తుంటే నాకేదో అనుమానంగా వుంది. తనకి నలుగురు శత్రువులు ఉన్నారని చెప్పాడు. వాళ్ళు చావటానికి ముందు ఒకసారి, చచ్చాక ఒకసారి మనల్ని కలుసుకొంటున్నాడు. ఇలా మనల్ని ఎనిమిదిసార్లు కలుసుకొని, ఈ లోపున తన కార్యక్రమం ముగించుకొని జండా యెత్తేస్తాడేమో, అని నా అనుమానం" అన్నాడు ఓంకారం.

"అవును బాసు! నాకూ అదే అనుమానంగా వుంది. అసలు మనం వాడి మీద ఒక కన్ను వేసి ఉంచితే మంచిదని నా అభిప్రాయం" అన్నాడు శ్రీకారం.

"నిజంగా వాడే హంతకుడయితే, వాడు యెక్కడికి పోతాడు. వాడంతటవాడే మనకి చిక్కుతాడు. కాని

ఈ రెండు చావుల్లోనూ వాడి హస్తం వుందనుకోవటం లేదు. మొత్తానికి వాడిలో ఏదో గూడుపుఠాని వుంది" అని ఆలోచనలో పడ్డాడు పరిశోధనరావు.

పరిశోధనరావు ఆలోచనలో వుండగా ఓంకారం, శ్రీకారంలు చిన్నగా బయటకి జారుకున్నారు.

8

"రండి! ఏమిటి ఒక్కరే వచ్చారు. ఎప్పుడూ ముగ్గురూ కలిసి వచ్చేవారుగా" అని అడిగాడు పరిశోధనరావుని ఒక్కడ్నే చూసిన ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"ఓం, శ్రీ యొక్కడికో నాకు చెప్పకుండా వెళ్లారు. సరే ఆ కేసు గురించి ఇంకా యేమన్నా విశేషాలు తెలిసాయేమో, కనుక్కుందామని వచ్చాను" అన్నాడు పరిశోధనరావు సీట్లో కూర్చుంటూ.

"ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే వున్నట్టుంది. ఏమాత్రం ముందుకి సాగటంలేదు" అన్నాడు శశికాంత్ నిరాశగా.

"మళ్ళీ ఆ ఇద్దరిలో యెవరికో ఒకరికి బెదిరింపు ఉత్తరం వచ్చేదాకా మనం ఏమీ చేయలేం" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

"అసలు నన్నడిగితే ఆ నలుగురిలోనే ఉంది మిస్టరీ. వాళ్ళు నలుగురూ కాని, వాళ్ళ నలుగురిలో ఏ ఒక్కడో గాని యేదో వెధవ పని చేశాడు. యేదో కుటుంబాన్ని నాశనం చేశారు. దాంతో వాళ్ళ తాలూకు వాళ్ళెవరో పగపట్టారు. ఆ బ్యాక్‌గ్రౌండ్ స్టోరీ చెప్పరు. ఇక మనం ఎలా తెలుసుకుంటాం" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"శంక్రావ్ గురించి ఏమన్నా తెలిసిందా. ఆ పాము కాటువల్లే చనిపోయాడా?" అని అడిగాడు పరిశోధన

రావు.

"ఆ! నిక్షేపంగా. పాము కాలిమీద కాటువేసింది. విషం వెంటనే శరీరం అంతా పాకిపోయింది. చాలా దారుణంగా చచ్చిపోయాడు" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"సార్! ఇన్స్పెక్టర్ గారూ!" అంటూ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు చిరంజీవి, ఆ వెనకనే లోపలికి వచ్చాడు పురుషోత్తం.

"ఏం! మళ్ళీ ఏమయింది?" అని విసుగ్గా ప్రశ్నించాడు ఇన్స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"ఏం అవుతుంది. ఏం అవకూడదో, అదే అయింది. నాకు కూడా వచ్చింది ఆ చావు నోటీసు" అని జేబులోంచి ఆ ఉత్తరాన్ని తీసి ఇన్స్పెక్టర్ శశికాంత్ కి ఇచ్చాడు చిరంజీవి.

ఇన్స్పెక్టర్ శశికాంత్ ఆ ఉత్తరాన్ని చదివి, పరిశోధనరావుకి ఇచ్చాడు.

అందులో—

"ఒరే చిరంజీవి!

ఆడితప్పటం మా వంశాచారం కాదు. ఇప్పుడు నీ పాపం పండింది. వారం రోజులు గడువు. ఈ వారం రోజులూ నీ ఇష్టదైవాన్ని ప్రార్థించుకో. నీ చావు తప్పదు. చేసిన పాపాలకి మా కుటుంబం తరఫున నే వేసే శిక్ష అందుకో. యే పోలీసులూ నిన్ను రక్షించలేరు....

ఇట్లు,
హంతకులకు హంతకుడు."

అని వుంది.

పరిశోధనరావు ఆ చావు హెచ్చరిక ఉత్తరాన్ని

ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్‌కి అందిచ్చాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్ ఇదివరకు తన దగ్గర వున్న ఉత్తరాలొకటి పోల్చిచూసి, "శంకర్రావుగారికీ, చిరంజీవి గారికి వ్రాసిన ఉత్తరాలలోని దస్తూరి ఒకటే. కాని జగదీష్‌గారికి వ్రాసిన ఉత్తరంలోని దస్తూరి మాత్రం వేరొకటి. ఈ మిస్టరీ నాకు బోధపడటంలేదు. సాధారణంగా హంతకుడు ఒకడే అయినప్పుడు, రెండు వేరు వేరు దస్తూరీలు రావటం విచిత్రంగా వుంది" అన్నాడు చిరంజీవి వంక జాలిగా చూసి, పురుషోత్తంతో.

"హంతకుడు ఒకడు కానీయండి. యాభై మంది కానివ్వండి. నాకు అనవసరం. నన్నయినా బ్రతకమంటూరా, ఆ హంతకులకి బలికామంటూరా. చెప్పండి" అన్నాడు చిరంజీవి కోపంగా.

"ఆవేశపడకండి, చిరంజీవిగారూ, ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాం కదా, ఆ హంతకుడి కోసం" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"ఏం ప్రయత్నిస్తున్నారండి, నా బొంద. జగదీష్‌కి ఆ ఉత్తరం వచ్చినప్పుడు. మేం నిర్లక్ష్యం చేశాం. చంపేశాడు. దాంతో భయపడి మేం, శంకర్రావుకి ఉత్తరం రాగానే మీ దగ్గరకి వచ్చాం. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. శంకర్రావ్ చనిపోయాడు. ఇప్పుడు నాకు ఆ ఉత్తరం వచ్చింది. మీరింకా ప్రయత్నిస్తునే వున్నారు. వాడు రేపు వస్తూ చంపుతాడు. అప్పటికి మీరింకా ప్రయత్నిస్తునే వుంటారు. ఎల్లుండి పురుషోత్తానికి ఆ ఉత్తరం వస్తుంది. మీ ప్రయత్నాలు కొనసాగుతూనే వుంటాయి. ఆ తరువాత పురుషోత్తం చనిపోతాడు. దాంతో మీరు కేసు క్లోజ్ చేస్తారు. అంతేనా ఇన్

స్పెక్టర్?" అని ప్రశ్నించాడు చిరంజీవి ఆవేశంగా.

ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్ ఏమీ చెప్పలేక నీళ్ళు నమల సాగాడు.

"అది కాదు ఇన్‌స్పెక్టర్ గారూ! మా బాధ అర్థం చేసుకోండి. చిరంజీవినైనా కాపాడండి ఇన్‌స్పెక్టర్. మిమ్మల్ని నేనింకేమీ కోరను" అన్నాడు పురుషోత్తం దీనంగా.

"పురుషోత్తంగారూ! బాధ పడకండి. ఇన్‌స్పెక్టర్ గారు చాలా గట్టిగా ప్రయత్నిస్తున్నారు ఆ హంతకుడి కోసం. వారితో పాటు నేను కూడా ఆ హంతకుడి వేట కొనసాగిస్తున్నాను" అన్నాడు పరిశోధనరావు తీవ్రంగా.

చిరంజీవి, పరిశోధనరావువంక నిర్లిప్తంగా చూశాడు.

"ఆ! అన్నట్టు మరచిపోయాను. మీ అమ్మాయి పేరు లక్ష్మి కదా" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్, పురుషోత్తంవంక చూస్తూ.

"ఆ! అవును. దానికి, ఇప్పుడు చిరంజీవికి బెదిరింపు ఉత్తరం రావటానికి సంబంధమేమిటి?" అన్నాడు పురుషోత్తం.

"అబ్బే. ఇది వేరే కేసు. ఇందాక పతంజలిగారు వచ్చారు. ఆయన యిక్కడ యేదో కోట్లో గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్నారట. వారి అబ్బాయి పేరు ఆనంద్. ఆ ఆనంద్ మీ అమ్మాయి లక్ష్మిని ప్రేమిస్తున్నాడట. 'పెద్దవారితో సంబంధం మనకెందుకురా' అంటే ఆనంద్ వినలేదట. అతను మొన్న మీ అమ్మాయి లక్ష్మిని కలుసుకోవటానికి పార్కుకి వెళ్ళాడట. అప్పటినుంచీ ఆనంద్ కనపట్టంలేదని, పతంజలిగారు నాకు రిపోర్టు యిచ్చారు. అందుకని అడిగాను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"చూడండి ఇన్‌స్పెక్టర్ గారూ! మా అమ్మాయి లక్ష్మి గురించి నాకు బాగా తెలుసు. ఆనంద్‌లాంటి లోఫర్ గాళ్ళని మా అమ్మాయి ప్రేమించదు. మీరు అనవసరమైన అపోహాలు పెట్టుకోకండి. యిక పోతే మీరు కాయశక్తులా ప్రయత్నించి, మా చిరంజీవి ప్రాణాలు కాపాడటానికి చూడండి" అని చెప్పి కోపంగా బయటకి నడిచాడు పురుషోత్తం.

"సార్! ఇన్‌స్పెక్టర్ గారూ, మీరు యెలా అయినా ప్రయత్నించి ఆ హంతకుడ్ని పట్టుకోండి సార్. వాడు నన్ను చంపకపోయినా, ఆ భయంలోనే ప్రాణాలు విడుస్తానేమో కూడా తెలియటంలేదు" అన్నాడు చిరంజీవి.

"మీరేం దిగులు పడకండి. మీ ప్రాణాలు కాపాడే బాధ్యత నాది. ఇప్పుడే మీ ఇంటికి పోలీసు బందోబస్తు పంపిస్తాను" అన్నాడు యిన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్‌కి చెప్పి పరిశోధనరావు కూడా బయటికి నడిచాడు.

చిరంజీవి యింటికి పోలీసులని పంపే యేర్పాట్లలో మునిగిపోయాడు యిన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

9

దట్టంగా పరుచుకున్న చీకట్లలోంచి దూరంగా కనపడుతున్న వెలుగువైపు చూశాడు వెంకట్.

ఆ వెలుగు పురుషోత్తంగాడి కొంపలోంచి వస్తోందని పసిగట్టాడు వెంకట్.

"ఇంత అర్ధరాత్రివేళ, ఈ పురుషోత్తం చేసే రాచకార్యాలు ఏమున్నాయి. ఒకవేళ ఏమన్నా చేస్తున్నాడంటే అది తప్పకుండా చట్ట వ్యతిరేకమయిన పనే

అయి వుంటుంది. ఇప్పుడే వెళ్ళి సాధ్యమయితే సాక్ష్యాలతో సహా పట్టుకోవాలి" అని నిశ్చయించుకొని ముందుకి అడుగు వేశాడు వెంకట్.

పురుషోత్తం యింటి ముందు యిద్దరు వాచ్ మన్ లు గేటుకి అటు ఒకడు యిటు ఒకడు నిలబడి చాలా సీరియస్ గా ఆ భవంతిని కాపలా కాస్తున్నారు.

సరే, వెనక వైపు నుంచి 'ట్రై' చేద్దామని ఆ భవంతికి వెనక వైపుకి బయలుదేరాడు వెంకట్.

వెనకాల చాలా చీకటిగా వుంది. చెట్లు, పుట్టలు విరివిగా వున్నాయి వెనక వైపున. ఒక చిన్న సైజు అడవిలా వుంది.

ప్రహరీ గోడ చాలా ఎత్తుగా వుంది. గోడ పట్టుకొని యెక్కటం చాలా కష్టమయిన పని అని గ్రహించాడు వెంకట్.

అటూ, ఇటూ చూస్తుంటే గోడకి పక్కనే వున్న ఒక, చెట్టు కనిపించింది. వెంటనే ఆ చెట్టుని యెక్కి, నెమ్మదిగా గోడమీద కాలు పెట్టాడు వెంకట్. అతని కాలు, ఆ గోడమీద కాపడం చేసిన గాజు పెంకులమీద పడింది. అతని కాలికి బూట్లు వుండటంవలన కాలికి ఏమీ కాలేదు కాని, గాజు పెంకులు విరగటంతో బేలన్స్ తప్పి, పురుషోత్తం పెరట్లోకి పడ్డాడు వెంకట్.

అతని నడుం పట్టేసింది. లేచి నెమ్మదిగా నడుము సవరించుకొని, భవంతి దగ్గరకి చేరుకున్నాడు వెంకట్.

వెంకట్ లోపలికి దూకాక రెండు ఆకారాలు గోడ మీద గుసగుసలు ఆడుకున్నాయి. ఆ రెండు ఆకారాలు వెంకట్ ని అనుసరించే అప్పటిదాకా వచ్చాయి. యేదో నిశ్చయించుకున్న ఆ ఆకారాలు నెమ్మదిగా గోడమీద

నుంచి మాకి కిందకు చేరుకున్నాయి. ఆ తరువాత ఆ ఆకారాలు భవంతి దగ్గరకి చేరుకున్నాయి.

పైగదుల్లో లైట్లు వెలగటం మానిన వెంకట్ పైపు ద్వారా పైన వున్న బాల్కనీ దగ్గరకి చేరాడు. ఆ బాల్కనీలోంచి ఒక గది దగ్గరకి వెళ్ళేసరికి యేవో మాటలు వినపడి ఆగాడు.

వెంకట్ పైకి వెళ్ళిన వెనకనే అదే పైపుద్వారా ఆ ఆకారాలు కూడా నెమ్మదిగా ఒకదాని వెనక మరొకటి బాల్కనీలో ప్రవేశించాయి. ఆ ఆకారాలకి దూరంగా వెంకట్ కనిపించాడు.

"మిస్టర్ ఆనంద్! ఇప్పటిదాకా మర్యాదగా చెప్పి చూశా. నువ్వు వినలేదు. నా గురించి నీకు తెలియదు. మహా మహా కోటీశ్వరులే వాళ్ళ వాళ్ళ అబ్బాయిల్ని నా కూతురికి యివ్వటానికి ముందుకి వస్తున్నారు. అలాంటిది, ఒక గుమస్తాగాడి కొడుకువి. ఈడ్చి తంతే చిల్లి యేగాణీ ఆస్తి లేనివాడివి, నీకు నా కూతుర్ని యెలా యిస్తానని అనుకొన్నావు. మర్యాదగా నా కూతుర్ని ప్రేమించటం మానేసి బుద్ధిగా నడుచుకో. నీ ప్రాణాలు కాపాడుకో!" అన్నాడు పురుషోత్తం కోపంగా.

"ప్రేమించటం, ప్రాణాలకి భయపడి మానేయటానికి కాదు. అయినా ముందు మీ అమ్మాయిని నేను ప్రేమించ లేదు. మీ అమ్మాయే నన్ను ప్రేమించింది. కావాలంటే మీ అమ్మాయిని పిలిపించి అడగండి. నిజం తెలుస్తుంది" అన్నాడు ఆనంద్.

"నిజాలు నాకు తెలియవలసిన పని లేదు. అది చిన్న పిల్ల. తెలియక ప్రేమించిందనుకో, నువ్వు ప్రేమించేయట మేనాకి?" అన్నాడు పురుషోత్తం కోపంగా.

ఆనంద్ కట్లు విడిపించుకోవాలని ప్రయత్నించ సాగాడు.

బయటనుంచి వింటున్న వెంకట్ శరీరంలోని రక్తం సలసల మరగసాగింది. పురుషోత్తంమీద ఉధృతమైన కోపం వచ్చింది.

'నా కుటుంబంలా, మరొక కుటుంబం ఈ పురుషోత్తంగాడి దుర్మార్గాలకి బలి అవ్వకూడదు' అని ఆలోచించి వెనకా ముందు ఆలోచించకుండా ఆ గదిలోకి ఉరికాడు వెంకట్.

అకస్మాత్తుగా గదిలోకి వచ్చిన ఆ ఆగంతకుని వంక ఆశ్చర్యంగా చూశారు ఆ గదిలోని వారంతా.

"మిస్టర్, పురుషోత్తం! నీ ఆటలు యిక సాగవు. అమాయకుల్ని చంపి, వారి జీవితాలతో ఆటలు ఆడుకొనే నీకు బుద్ధి చెప్పే సమయం వచ్చింది" అంటూ పురుషోత్తం మీదకి దూకాడు వెంకట్. వెంటనే పురుషోత్తం పక్కకి తప్పుకున్నాడు.

ఆ గదిలో వున్న పురుషోత్తం తాలూకు మనుషు లందరూ పురుషోత్తం కనుసన్న చేయగానే వెంకట్ మీదికి దూకారు.

నిరాయుధుడైన వెంకట్‌ని క్షణంలో బంధించి తాళ్ళతో కట్టి పడేశారు ఆ కిరాయి గుండాలు.

"ఒరే! వీడు యిక్కడికి ఒక్కడే వచ్చాడో బయట యెవరన్నా వున్నారో చూడండి. నేను వెళ్ళి మిగిలిన ఆ కాస్త పని పూర్తి చేసుకొని వస్తాను" అని ఆ కిరాయి గుండాలకి చెప్పి, వెంకట్ వంక, ఆనంద్ వంకా ఒకసారి చూసి బయటకి నడిచాడు పురుషోత్తం.

ఆ ఆకారాల గుండెల్లో రాళ్ళుపడ్డాయి. కాసేపు

అక్కడే వుంటే పురుషోత్తం తాలూకు మనుషులు వచ్చి తమకి ఘనంగా సన్మానం చేస్తారని భయపడి, దాక్కుం దామని అటూ, యిటూ చూశాయి. ఆ ప్రదేశంలో అప్పటికప్పుడు దాక్కోటానికి యే చోటూ కనపడ లేదు ఆ ఆకారాలకి.

వెంటనే పక్కనే వున్న గదిలో తలుపు తీసుకొని చటుక్కున లోపలికి ప్రవేశించి, తలుపు గడియ వేశాయి.

"ఎవరు మీరు?" అని భయంగా ప్రశ్నించింది ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటున్న లక్ష్మి.

"మీరేం ఖంగారు పడకండి. నా పేరు ఓంకారం, యితని పేరు శ్రీకారం. మేం ప్రఖ్యాత డిటెక్టివ్ పరిశోధనరావుగారి అసిస్టెంట్లం" అన్నాడు ఓంకారం, తనని పరిచయం చేసుకుంటూ.

"అయితే మాత్రం, ఇలా గదిలోకి వచ్చేయటమేనా! అసలు బయట వున్న కాపలా మనుష్యుల్ని దాటుకొని యెలా వచ్చారు మీరు?" అని ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నిం చింది లక్ష్మి.

"మాకిలా రావటం మామూలేగాని, బయట అంత గొడవ జరుగుతున్నా మీకు వినపడటంలేదా?" అని ప్రశ్నించాడు శ్రీకారం.

"ఇది సౌండు ప్రూఫ్ గది. బయట వారి మాటలు వినపడవు. అది సరే, మీరు వచ్చిన పనేమిటి?" అని ప్రశ్నించింది లక్ష్మి.

"మీరు అతి గాఢంగా ప్రేమించిన ప్రియుడు, త్వరలో అతన్నే వివాహం చేసుకోవాలని మీరు అను కుంటున్న ఆనంద్ ని, మీ నాన్నగారు బంధించి, పక్క

గదిలో పడేశారు. అతన్ని విడిపించుకొని వెడదామని మేం వచ్చాం!" అని అబద్ధమాడాడు ఓంకారం.

"ఆ! ఆనంద్‌ని యిక్కడ బంధించారా! ఎందుకు?" అని ఆశ్చర్యంతో కూడిన భయంతో ప్రశ్నించింది లక్ష్మి.

"ఎందుకేమిటి! మిమల్ని ప్రేమించిన నేరానికి. ఆస్తిలో మీ కాలి గోటికికూడా రాని ఆనంద్‌ని తనకి అల్లుడిగా చేసుకోవటం యిష్టంలేక మీ నాన్నగారు అతన్ని బంధించి నయానా, భయానా నచ్చచెప్పటానికి చూశారు. మేం అతన్ని విడిపించటానికి చూశాం. మీ కిరాయి గుండాలు మా వెనకపడ్డారు. మేం ఈ గదిలోకి వచ్చి పడ్డాం. వాళ్ళు యిప్పుడు మీ గదిలోకి వచ్చి మమ్మల్ని గురించి అడగొచ్చు" అన్నాడు శ్రీకారం.

ఇంతలో తలుపు చప్పుడయింది. వెంటనే ఓంకారం, శ్రీకారంలు మంచం కిందకి దూరారు.

లక్ష్మి వెళ్ళి తలుపు తీసింది.

"మేడమ్! ఈ గదిలోకి ఎవరైనా వచ్చారా?" అని ప్రశ్నించాడు ఒకడు లోపలికి వచ్చి.

"ఎవరూ రాలేదు" అని బదులిచ్చింది లక్ష్మి.

గదినంతా ఒకమారు కలయచూసి వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు ఆ ఆగంతకుడు. కాస్సేపు ఆగి ఓంకారం, శ్రీకారం బయటకు వచ్చారు.

"లక్ష్మిగారూ! మేం ఇప్పుడు అర్జంటుగా ఒకచోటుకి వెళ్ళాలి. మీ పక్క గదిలో మీ ఆనంద్, మరొకతను బంధించబడి వున్నారు. మీరు వాళ్ళ ప్రాణాలకి ప్రమాదం రాకుండా చూసుకోండి" అని చెప్పి నెమ్మదిగా గది బయటకి వచ్చాడు ఓంకారం. అతన్ని అనుసరించాడు

శ్రీకారం.

తమకోసం వెతుకుతున్న ఆ కిరాయి గుండాలకి కనపడకుండా ఓంకారం, శ్రీకారంలు చీకట్లో కలిసిపోయి, తమ భవనాన్ని దాటటం చూసి తృప్తిగా నిట్టూర్చి, ఆనంద్ ని బంధించిన గదివైపు నడిచింది లక్ష్మి.

10

"ఆ దేమిటి? ఇంత అర్ధరాత్రిపూట వచ్చావు" అని సందేహంగా అడిగాడు చిరంజీవి.

"కొన్ని కొన్ని పనులకి అర్ధరాత్రుళ్లే మంచివి. నీలాంటి ప్రాణస్నేహితుల ప్రాణాలు తీయటానికి కూడా అర్ధరాత్రుళ్లే మంచివి" అని వికటంగా నవ్వాడు పురుషోత్తం. అతని చేతిలో కత్తి తళతళ మెరుస్తోంది.

"నా ప్రాణాలా! ఎందుకు? అయినా ఆ బెదిరింపు ఉత్తరాలోనే చస్తుంటే పైగా నీ జోక్లొకటా!" అన్నాడు చిరంజీవి, అతనిని కత్తిని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

"నావి జోక్లు కావు. పచ్చి నిజాలు. ఆ జగదీష్ గాడికి యెవడో బెదిరింపు ఉత్తరం వ్రాయగానే నాకు ఒక ఆలోచన వచ్చింది. మిమ్మల్ని నేనే యెందుకు చంపకూడదూ అని. మీరు చస్తే మొత్తం మన నలుగురి పేరుతో ఉన్న వ్యాపారాలన్నీ నా స్వంతం అవుతాయి. నేను కుబేరుణ్ని అవుతాను. అందుకే కారుకు బ్రేకులు తీసేశాను. సహజంగా రాష్గా డ్రైవ్ చేసే జగదీష్ బ్రేకులు లేకపోవటంతో లారీని గుద్దేసి దారుణంగా చనిపోయాడు. ఆ వెంటనే శంకర్రావ్ గాడికి లెటర్ వ్రాశాను,

శంకర్రావ్ ని పరామర్శించటానికి వెళ్ళినట్టు వెళ్ళి నేను తీసుకువెళ్ళిన చేతి సంచీ లోని పాముద్వారా, శంకర్రావ్ ని పరలోకానికి పంపి, నేను తప్పుకున్నాను. ఇక నీ వంతు. నీకు బెదిరింపు ఉత్తరం వ్రాశాను. నిన్ను మట్టుపెడదామని వచ్చాను" అన్నాడు పురుషోత్తం.

వింటున్న చిరంజీవికి చెమట్లు పోయాసాగాయి.

"మరి....మరి బయట పోలీసులున్నారు. వాళ్ళు నిన్ను పారిపోనివ్వరు. నిన్నుకూడా ఉరితీసేస్తారు" అని గొంతు పెకలించుకొని చెప్పాడు చిరంజీవి.

"అందుకనే పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వవద్దని అన్నాను. మీరు వినలేదు. అయినా మించుకుపోయింది ఏమీలేదు. నిన్ను నోరు మూసి, ఈ కత్తితో పరలోకానికి పంపి, ఆ కత్తిమీద వేలిముద్రలు తుడిచేస్తాను. ఇక ఈ కత్తి అంటావా, ఇది వెంకట్ గాడిది. వెంకట్ యెవరో నీకు తెలియదు కదూ! సూర్యనారాయణ కొడుకు. వాడి కుటుంబాన్ని మనం నలుగురం సర్వనాశనం చేశామని తెలిసి, మనమీద పగపట్టాడు. అసలు వాడే జగదీష్ కి లెటర్ వ్రాశాడు. వాడిప్పుడు నా దగ్గర బందీగా వున్నాడు. వాడే ఈ మూడు హత్యలూ చేశాడని చెప్పి, నన్నుకూడా చంపటానికి వచ్చాడని, నేర్పుగా బంధించానని చెబుతాను. దాంతో సూర్యనారాయణ కుటుంబం అంతా ఫినిష్. మీ ముగ్గురూ ఫినిష్. ఈ ఆస్తంతా నాకే చెందుతుంది. బాగుంది కదూ నా ప్లాను" అన్నాడు పురుషోత్తం వికటంగా నవ్వుతూ.

చిరంజీవి లేని ఓపిక తెచ్చుకొని అరుద్దామని నోరు తెరవబోయాడు, ఆ సంగతి పసిగట్టి చప్పున చిరంజీవి

కోరుమూసి, కత్తి పెకెత్తాడు పురుషోత్తం.

"మిష్టర్ పురుషనీచం. ఆపు నీ వ్యర్థ ప్రయత్నం" అన్న అరుపు వినపడి తలెత్తి చూశాడు పురుషోత్తం.

ఊచలులేని కిటికీగుండా లోపలికి వచ్చాడు పరిశోధన రావు. అతని చేతిలో రివాల్వర్ వుంది.

"అన్యాయంగానో, అక్రమంగానో నీ స్నేహితుల ద్వారా యింత ఆస్తి సంపాదించావు. ఇప్పుడు అవసరం తీరిపోయింది కదా అని హరిని చంపుతావా. నిన్ను పోలీసులకి పట్టించటానికే యిందాకట్నుంచి ఆ కిటికీ దగ్గర కాపువేసి వున్నది" అని చెప్పి కొంచెం ముందుకివచ్చాడు పరిశోధనరావు.

అదే అదనుగా భావించి, ఛెంగున లేచి పరిశోధనరావు చేతిలోని రివాల్వర్ని తన్నేశాడు పురుషోత్తం. వెంటనే ఊచలులేని కిటికీగుండా బయటపడదామని కిటికీ ఎక్కాడు పురుషోత్తం.

ఐతే, యెంత వేగంగా కిటికీ యెక్కాడో అంతే వేగంగా లోపలికి వచ్చి పడ్డాడు పురుషోత్తం. అతని చేతిలోని కత్తి క్రింద పడిపోయింది.

"నాయనా, నీలాంటి దుష్టుల్ని పుట్టించిన ఆ దేవుడే, మాలాంటి డిటెక్టివ్ల్ని కూడా పుట్టించాడు" అంటూ కిటికీలోంచి లోపలికి దూకాడు ఓంకారం. ఆ వెనకే శ్రీకారం దూకాడు.

ఆ గది తలుపుల్ని తోసుకొని బిలబిలమంటూ పోలీసులు ఆ గదిలోకి ప్రవేశించారు.

లోపలికి రావటంతోనే పురుషోత్తం దగ్గర నుంచి క్రిందపడిన కత్తిని, చిరంజీవి దగ్గర వున్న రివాల్వర్ని

స్వాధీనం చేసుకున్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"మిస్టర్ పురుషోత్తం. నీ ఆటలు యిక సాగవు. మా కళ్ళల్లో కారంకొట్టి నీ ప్రాణ స్నేహితులయిన జగదీష్‌ని, శంకర్రావ్‌నీ చంపావు. మాకు యేమాత్రం నీమీద అనుమానం కలగలేదు. ఇంటి దొంగని ఈశ్వరుడైనా పట్టలేడు. ఆస్తిలేని ఆనంద్ మీ అమ్మాయి లక్ష్మిని ప్రేమించాడని అతన్ని చంపటానికి కూడా వెనుకాడలేదు. ఇప్పుడు ఈ చిరంజీవిని కూడా చంపి, మొత్తం హత్యలన్నీ ఆ వెంకట్ మీద పెడదామనుకున్నావు. నీ పాపం పండింది. చిరంజీవి పేరు పెట్టుకున్నందుకు ఈ చిరంజీవి ప్రాణాలు నిలబడ్డాయి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ శశికాంత్.

"ఏం నిలపడటం, దొంగనోట్ల నేరానికి, ఇంకా మిగిలిన పాపాలకి ఆ పురుషోత్తంతో పాటు, జైలుశిక్ష అనుభవించాలిగా ఈ చిరంజీవిగాడు" అన్నాడు శ్రీకారం కోపంగా.

ఇంతలో వెంకట్‌ని, ఆనంద్‌ని తీసుకొని యిద్దరు పోలీసులు లోపలికి ప్రవేశించారు.

"తన కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేశారన్న కోపంతో జగదీష్‌కి బెదిరింపు ఉత్తరం వ్రాశాడు వెంకట్. అయితే ఆ తరువాత మిమ్మల్ని కలుసుకున్నాడు. అదే అవకాశంగా తీసుకొని జగదీష్‌ని, శంకర్రావ్‌ని చంపేశాడు పురుషోత్తం. చిరంజీవిని కూడా చంపటానికి వచ్చాడు. అందుకనే మొదటి వుత్తరానికి, మిగిలిన రెండు ఉత్తరాలకి దస్తూరిలో మార్పు వుంది. ఈ పురుషోత్తం 'హంతకులకి హంతకుడు' కాదు. హంతకులలో హంతకుడు" అన్నాడు పరిశోధనరావు.

43

"సన్మాన పత్రాలు, బహుమతులు ఇక్కడ ఎందుకు. పోలీసు స్టేషన్లో అయితే బావుంటుంది. నేను వాళ్ళని తీసుకొని వెడతాను. మీరు రేపు పోలీసుస్టేషన్ కి రండి. ఈ రాత్రికి విశ్రాంతి తీసుకోండి" అని చెప్పి చిరంజీవిని పురుషోత్తాన్ని తీసుకొని ఇన్ స్పెక్టర్ శశికాంత్ జీపు యెక్కి కూర్చున్నాడు. జీపు విజయగర్వంతో పోలీసు స్టేషన్ వైపు బయలుదేరింది.

—: అయిపోయింది :—